

Lecke emberi min?ségb?l

2025 július 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

NEM MINDEN ARANY – Varga Judit igen magasra tette a lécet, és végleg Magyar Péter fölé magasodott.

Saját magát jelentette fel Dobrev Klára. Amikor elolvastam az err?l szóló bejegyzését, azon gondolkoztam, létezik-e mélypont, van-e olyan, hogy már nincs lejjebb? És sok minden eszembe jutott. Szintén kérdés, hogy ha

mélypontról beszélünk, politikai értelemben gondolunk rá vagy emberileg? Bár a kett? szorosan összefügg – annak ellenére, hogy mostanra az emberi jellem és a politikai jelenlét igen messze csúszott egymástól, tisztelet a kivételnek. Mindezek ellenére úgy érzem, a szinte f?nixmadárként újjászületett Dobrev Klára és a DK ennek a közelében járhat most:

vajon mennyire kell kétségbeesettnek lenni ahhoz, hogy az ember önmagát jelentse fel azért, mert részt vett egy olyan rendezvényen, amelyr?l már alapból tudta, mikor indulni készült rá, hogy be van tiltva? Azaz törvénysért?.

Mondhatnánk, hogy paradoxon, de sokkal inkább felt?nési vágy, s?t, a közbeszédben való jelenlétért folytatott harc egy igen izzadságszagú megnyilvánulása.

Ami ennél egy fokkal talán érdekesebb, hogy a DK újdonsült elnöke azért vállalta eme (szerinte) demokratikusan mindenképpen h?sies tettet, mert mindenekfelett kiáll a szexuális sokszín?ség és a szerelem szabadságának eszméje mellett. Egy korábbi videójában arról is beszélt, hogy ? minden ember problémájára kíváncsi, mindenkit meg fog hallgatni, aki nyitott rá, a kisemberekért van és dolgozik, az új csillivilli DK-nak pedig ez lesz a f? missziója. Nos, bár n?ként a szexuális kisebbségek érdekében még az önfeljelentést is vállalja, ugyanakkor egy igen fontos kérdésben ? sem foglal állást, pedig most kellene.

Körülbelül másfél évvel ezel?tt vonult vissza a nyilvánosságtól

Varga Judit volt igazságügyi miniszter, aki a kegyelmi ügy kapcsán lemondott pozíciójáról, majd szembe kellett néznie azzal, amivel még a rémálmaiban sem akar senki: nemcsak a válása, hanem (mostanra egyértelm?en kirajzolódott) bántalmazó házasságának legapróbb részletei is nyilvánosságra kerültek. Volt férje pedig nem csak emberileg, politikailag is ellenséges pozícióba helyezkedett vele szemben: így talán még ha akar, sem tud nem hallani róla.

Aki valaha is akár csak munkakapcsolatba került Varga Judittal, tudhatta róla: féltve ?rzi, óvja a magánéletét a nyilvánosság el?l. Az elmúlt másfél évben azonban a magyar közbeszéd többé-kevésbé attól az embert?l volt hangos, aki még attól sem riadt vissza, hogy titokban hangfelvételt készítsen a saját feleségével zajló magánbeszélgetésr?l, majd azt megossza a nagyérdem?vel, puszta hazaszeretetb?l.

Egy válás mindenhogy borzalmas. Még ha csendben, békében, közös megegyezéssel is zajlik, pokoli lelki tusa. Elválni valakit?l, akivel közös életet terveztünk, közös jöv?t építettünk, életünk minden másodperce összeolvadt… Még akkor is fájdalmas, ha ez t?nik az egyetlen jó megoldásnak. Varga Judit esetében ezt a folyamatot egy egész ország követhette nyomon. Gondoljanak ebbe bele egy percre!

Azóta eltelt másfél év, a magyar ellenzéki politika leghangosabb mikrofonja mögött pedig éppen az az ember áll, aki ennek oltárán nem átallotta feláldozni a saját családját. S nem véletlenül írtam, hogy mostanra a politikai és az emberi min?ség igen távol került egymástól:

Magyar Péter úgy beszél szeretetr?l, igazságosztásról, mások vélt vagy valós b?neir?l és mulasztásairól, úgy tartja magát morálisan és emberileg feljebbvalónak mindenkinél, akihez egykor tartozott, hogy saját színrelépését egy megbocsáthatatlan árulással rúgta be.

Erre pedig nem akar és nem is szeret emlékezni. Elfelejtette ezt az Európai Parlamentben például, amikor a patkóban ül? képvisel?k el?tt a spanyol Vox párt egyik tagja vonta kérd?re: szemrebbenés nélkül tagadta le, hogy valaha hangfelvételt készített volna a saját feleségér?l. Azt mondta, hogy ez szemenszedett hazugság, propaganda. Valahogy nem akar rá emlékezni akkor sem, amikor újságírók kérdezik róla, és minden alkalommal megsért?dik, amikor bármilyen felületen ezzel szembesítik. Pedig ezek tények. A saját szeretteinek fájdalmát használta ugródeszkának oda, ahol most van.

Varga Judit ezzel szemben úgy járt el és úgy viselkedett, ahogy kevesen ilyen élethelyzetben: nem szólt, nem kérte ki a saját igazát, nem állt oda megcáfolni minden egyes hazug és lejáró cikket, posztot és nyilatkozatot. Csendben, a háttérben újraépítette az életét. Ehhez már önmagában elképeszt? önfegyelem kell, intelligencia, a gyermekei és szerettei iránt érzett feltétlen elkötelez?dés.

Valódi emberpróbáló feladat. Ugyanakkor az elmúlt másfél évben elképeszt? lelkier?t is mutatott mindezzel, ilyenformán pedig emberi min?ségb?l adott példaérték? leckét nemcsak a volt férjének, hanem mindenkinek, aki kesely?ként próbált lecsapni rá.

A kegyelemdöfést azonban ez a hét adta meg, azon belül is a Völner–Schadl-ügy soron következ? meghallatása, amelyen Varga Judit is részt vett. A kijáratnál jóformán sorfalat állva várták az ellenzéki újságírók, akik el?l nem gorillák mögé bújva menekült, hanem eléjük állt, és válaszolt. Nem fröcsögve és vagdalkozva, nem agresszíven és ingerülten, s?t, a tiszteletet még most is megadva, méltósággal állta a kérdéseket.

Azok viszont, akik ismét a magánéletével kapcsolatban állították pellengérre Varga Juditot, arról tettek tanúságot, hogy nemcsak kett?s mércét alkalmaznak, de önmagukat is sokszorosan meghazudtolják. Tegyük fel, hogy csak vélelmezzük Varga Judit és Magyar Péter bántalmazó kapcsolatát: amit az emberi és n?i jogokat olyan hevesen véd? ellenzéki sajtó vele tett és tesz, az színtiszta áldozathibáztatás és abúzus. Nem elismerni ugyanis egy áldozat érzéseit és bántalmazásának tényét legalább akkora b?n, mint maga a tett. S?t, tovább megyek: minden alkalommal,

amikor a NANE, a Patent, Dobrev Klárák és Cseh Katalinok, Mér? Verák és a kulturális élet mindazon neves m?vészei, akik olyan nagyon hangosak tudnak lenni a színpadon, ha kisebbségekr?l és áldozatokról van szó, nem szólalnak fel Magyar Péter ellen, s?t, inkább megfogják a kezét és próbálják magasra emelni, bántják azt a n?t, aki másfél éve ki mert állni a nyilvánosság elé és fel merte vállalni a saját történetét.

Ugyanezek az „újságírók”, akik nem gy?zték ontani a cikkeket, amikor lehet?ségük volt még egyet rúgni a volt igazságügyi miniszter emberi méltóságán és magánéletén, miért nem várják Magyar Pétert a kínos kérdéseikkel a családon belüli er?szakról, a bántalmazó viselkedésér?l, a zsarolásról, a titokban készített hangfelvételekr?l, és mindarról, ami ?t a politikai térbe emelte? Miért csak Varga Judit kapja meg ezeket a kérdéseket t?lük? Nos, válaszolok én: azért, mert ezek az emberek emelték fel a Tisza Pártot, és saját önös érdekt?l vezérelve úgy voltak vele, nem túl nagy ár félrenézni.

Csakhogy ezek az emberek a médiában és a politikai életben nemcsak Magyar Pétert szabadították rá a közvéleményre, hanem egy ennél talán súlyosabb jelenséget is: annak a tényét, hogy csak az lehet bántalmazott és csak az lehet bántalmazó, akikre ?k rányomják a pecsétet. Innent?l kezdve pedig

nincs joguk beszélni széthúzásról, jobboldali uszításról, szeretetországról vagy bármilyen formában kisebbségi vagy emberi jogvédelemr?l. Porba hull.

Varga Judit ugyanakkor még egy fontos leckét adott. Nemcsak n?i politikusként volt tehetséges, hanem emberi min?ségében is igen magasra tette a lécet. Minden n?nek, akit valaha bántalmaztak, megmutatta: nem csak egy platón állva, hangosbeszél?be ordibálva lehet er?t mutatni. Magyar Péter pedig éppen ezért olyan dühös rá: a volt felesége ezúttal végleg fölé magasodott.

Ambrus-Jobbágyi Zsófia - www.magyarnemzet.hu

Ajánló